

REDACTIA

Arad, Str. Aulic (Adam)

ABO MENTUL

Peru Austro-Ungaria
de un an fl. 10; pe 1/2
an fl. 6; pe 1/4 de an
fl. 2.50 pe 1 luna fl.

Nr-ii de Duminică pe
an fl. 2.—

Printre Românii și străinilor
pe an 40 franci.

Manuscrisurile se primesc...

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Aulic (Adam)

REDACTIA

Peru Austro-Ungaria
de un an fl. 10; pe 1/2
an fl. 6; pe 1/4 de an
fl. 2.50 pe 1 luna fl.

Nr-ii de Duminică pe
an fl. 2.—

Printre Românii și străinilor
pe an 40 franci.

Manuscrisurile se primesc...

Pasivitate sau activitate?

V.

(Articol final.)

Ne rămâne acum să cercetăm, dacă mai sunt în ființă, în total sau în parte, cauzele care au provocat politica de rezistență pasivă a Românilor.

Spre acest sfârșit ează trebuie să facem deosebire între Ungaria și Transilvania, căci, deși Românilor li se considera de crimă a pomeni măcar numele Transilvaniei, guvernele ungurești au găsit lucru foarte folositor să guverneze, până astăzi, 33 de ani dela uniune, cu *legi excepționale și cu ordonanțe absolutiste*. Va să zică, altele sunt raporturile în Ungaria și altele în Transilvania.

În cât privește pe aceasta din urmă, cu durere trebuie să constatăm, că motivele, care au condus pe Ardeleni la pasivitate, nu s'au schimbat întru nimic.

Adevărat, că astăzi, după 30 de ani dela conferența din Miercurea, ar fi puțin serios, dacă am afirma, că Românii ardeleni trebuie să continue a rămâne pasivi din cauza abrogării legilor votate de dieta din Sibiu dela 1863—64, sau din cauza convocării nelegale a celei din Cluj, dela 1865. Chiar și chestia uniunii este privită astăzi altcum ca la 1869. Bine înțeles, autonomia Transilvaniei o avem în program, departe de noi gândul de a o abandona. Însă nu mai puțin adevărat este, că, dacă va fi fost vr'odată, astăzi nu mai este nici un Român ardelen, care să creadă în bună credință că vom câștiga autonomia prin pasivitate.

Nu înțelegem dar' motivele acestea, peste care frații ardeleni, și cu deosebire generația mai tină, ar trece fără nici un scrupul, dacă în schimb și-ar pute asigura avantajile vieții parlamentare.

Sunt însă alte motive, peste care nu vor pute trece nici decum: sunt *legi excepționale*. Câtă vreme în Transilvania rămâne în vigoare *legea electorală și excepțională*, este imposibil, ca Ardelenii să poată măcar cugeta a lua parte activă la alegerile parlamentare. Cu actualul cens și cu actuala împărțire a cercurilor electorale, nu se poate imagina în Transilvania o luptă electorală cu alt rezultat decât acela, de a produce *aparență înșelătoare, că Românii iau parte la viața parlamentară*, pe când în realitate ar rămâne condamnați să constituie patrimoniul, din care să se recruteze cu siguranță, ușor și, vezi Doamne, în formă, — chipurile constituțională, oastea mamelucilor.

Evident că această aparență ar folosi numai stăpânirii și ar fi d'a dreptul păgubitoare intereselor românești. La asemenea „matrapasle“ nu se pot deci preta frații nostri ardeleni.

In Ungaria însă stau lucrurile cu totul altcum. Acolo legile sunt egale pentru toți și în realitate nici n'a fost invocată altă cauză a pasivității, decât abuzurile de putere ale guvernului, violența și corupțiunea. Acest motiv al pasivității a fost valabil în trecut, dar nu mai putem ști dacă va fi valabil și în viitor. Din contra există unele indicii, că actualul șef al guvernului, dl Coloman Széll, nu va călca în această privință *locul* în urmele înaintașilor săi. Afară de aceea legea despre judicatura Curiei, în afaceri electorale, dă oarecare garanții, că abuzuri electorale nu se vor pute săvârși în măsura din trecut, și în absolută impunitate.

La toată întâmplarea, pentru a ști pozitiv, care va fi atitudinea guvernului în alegeri față cu Românii, este necesar a se face o nouă încercare, de a intra în parlament. Cred dară că se impune, fără nici o știrbire a intereselor naționale și în deplină conformitate cu politica partidului nostru național, ca în viitoarele alegeri, frații nostri ungureni și bănățeni, în crezurile, în care au majoritatea, să pună candidați naționali români și să lupte cu toată hotărârea pentru a-i alege.

Sunt va să zică de părerea, ca să ne întorcem ează la politica stabilită de conferența națională din 1881 și în cât privește Ungaris, să părăsim pasivitatea.

Mai întâiu nu există nici un motiv serios de a o continua, câtă vreme nu știm, dacă dl Coloman Széll este sau nu este dispus a urma în alegeri față de noi atitudinea observată de d-nii Tisza și Bánffy, ci știm numai, că el a promis a respecta legile cu egală dreptate pentru toți. Nu ne putem retrage din alegeri de frica unor abuzuri, cari poate se vor comite, dar' poate nu se vor comite.

Mai departe suntem convinși cu toții, că având în parlamentul țării măcar câți va reprezentanți, cauza națională va pute să ia un nou avânt și să fie mai bine și mai cu succes susținută decât este acum.

Apoi trebuie să recunoaștem, că pe teren extraparlamentar foarte cu greu ne mai putem mișca. Până acum lupta noastră națională s'a dat afară din parlament. Și putem constata cu satisfacție, că deși în pasivitate, poporul românesc a luptat bine și a făcut acțiuni, care tot-deauna cu multumire ni-le vom reaminti. În același timp educația politică a poporului a făcut progrese mari, așa că nici decum nu se poate tăgădui, că și epoca pasivității absolute și generale și-a avut părțile sale bune, succesele sale.

Însă în prezent și în viitor, după toate cele întâmplăte, puțină speranță mai există de a ne pute afirma ca în trecut pe teren extraparlamentar. *Lănțecala din anii din urmă dovedește aceasta cu prisosință.*

Urmând deci înainte cu pasivitatea generală și absolută, ar însemna să ne condamnăm singuri la vecinică nelucrare, și să așteptăm cu d-nii

Brediceanu și Dăianu, până când guvernul va binevoi să revoace ucazurile de dizolvare a partidului și comitetului nostru național.

Pe urmă e interesul nostru să dovedim încă odată, că Românii, întru cât depinde dela ei, doresc a lua parte la viața constituțională a patriei, și că numai acolo nu iau parte, unde sunt împedecați prin nedreptate și violență.

În fine, pentru-că guvernul și partidele maghiare au aierul de a regreta pasivitatea noastră și de a ne pofti să intrăm în parlament, banuindu-ne în același timp că pasivitatea ar ave alte cauze, periculoase pentru existența patriei. Ei bine, să le dovedim, că bănuelile lor sunt nelutemeiate, și apoi vom vedea dacă regretele și invitația lor sunt sincere.

Să intrăm dar' în parlament! Să între mai întâiu Ungurenii și Bănățenii, ear' Ardelenii vor urma și ei, sunt sigur, atunci, când nu vor mai fi guvernați cu legi excepționale.

Bine înțeles, vor intra ca Români, ca partid național român, nu ca guvernamentali „de buze valache“, sau ca codițe ale celorlalte partide ungurești. Aceasta să o știe guvernul și partidele ungurești de la capul lucrului, pentru-ca să nu fie neînțelegere.

Vor intra, în sfârșit, cu misiunea ca, în conformitate cu hotărârea Conferenței naționale de la 1881, care nimic n'a pierdut din actualitatea sa, „să dea exactă expresiune tristei situațiuni (în care Românii se găsesc) și să stăruească la revisiunea legilor rele și la loiala executare a acelorora“.

Naționalitatea în armată. În Lemberg s'a petrecut următorul caz extrem de caracteristic: În ziua nașterii Monarchului, la prânul ca îneci ofierilor, colonelul rostind toastul de onoare întru sănătatea M. Sale, toți ofierii au strigat nemțește cu „Hoch“, numai un ofier eeh, care ședea lângă lo-olenul Spreng, a strigat „Slava!“ Spreng a dat Cehului un ghiont în coaste; pentru aceasta ear Cehul i-a răspuns cu o palmă strâșnică. Cei doi ofieri s'au încăerărat momentan și au căzut ambii jos. Ajungând apoi lu-rul la duel, între cele mai severe condițiuni, Spreng, care e de 23 ani, a fost nimerit în inimă, și peste un ceas și jumătate a murit.

Se înțelege, că cercetarea e pornită și diferite comentării curg droaie d spre o astfel de dezvoltare a simțului național în rânduri e ofierimii ces. și reg.

Desvélirea monumentului Teutsch.

Cu prilegiul desvélirii statuei fostului superintendent și mare om al națiunii sășești, Dr. George D. Teutsch, (răposat în 1893) de care am amintit într'o notiță scurtă, s'au petrecut la Sibiu frumoase festivități, arangeate din partea bisericii evanghelice sășești. Pe lângă mulțimea de

putațiunilor tututuror orașelor și satelor sășești, tuturor parochiilor și insititutelor de cultură, de jos până sus, au participat și guvernul țării prin un reprezentant special, precum și aproape întreaga lume protestantă prin d-stinși delegați ai diferitelor universități și consistorii din Germania. Între acestia sunt de remarcate: Rogge din Potsdam, predicatorul Curții imperiale germane, ca reprezentant al Reuniunii luterane „Gustav Adolf“; Hermes, consilier consistorial, ca trimis al Ligii pentru apărarea intereselor protestante; Dr. Harnack, prof. la univ. din Berlin; Dr. Schubert, prof. univ. în Kiel; Dr. E. Oberhammer, prof. la academia de științe în München; Trölsch, decanul facultății teol. din Heidelberg; Wrede, decanul fac. teol. din Breslau; Rippold, decanul fac. teol. din Jena, care a declarat în numele senatului univ. pe *fiul lui Teutsch*, paroch în Șura-mare, Dr. de onoare; Ziegler, de la universitatea din Cernăuți; reprezentanți de al corporațiunilor studenților germani, „Alemania“ și „Saxonia“, etc. Dr. Asboth, de la universitatea din Budapesta și toate autoritățile locale. Guvernul era reprezentat prin consilierul ministerial dl Gömöry.

Biserica noastră fiind invitată și ea, a luat parte la desvélirea fiind reprezentată prin I. P. Sa metropolitan, Preacuvosia Sa părintele vicar Dr. Ilarion Pușcariu; protopresbiterul Papiu și parochii locale Petru Simion și Constantin Demianu. Dintre Români au mai luat parte, ca membri în reprezentanța orașului, d-nii: Zaharia Boiu, Nicolae Cristea și Dr. Elie Cristea și alții. Toate festivitățile, zice „T. Român“, și în special actul desvélirii monumentului, care a format culmea lor, au fost tributul de recunoștință adus din partea bisericii sășești din Transilvania unui distins fiu al ei, care, precum s'a exprimat un orator, a pus ultima piatră la terminarea edificiului măreț al bisericii și al poporului sășesc din patrie și care peste tot a intrunit în viața și activitatea sa bogată idealul întregului seu neam, lucrând cu entuziasm și succes pentru realizarea aspirațiunilor aceluia.

(Ne explicăm pe deplin, de ce „autorizate“ din Sibiu a trecut peste manifestațiunile naționale ale celui mai cult element din Ardeal, numai într'o cronică a zilei. Foia lui Coroian-Dăian se plânse anume amar încă înainte de sărbări, că dintre fabricanții ei mari și mici n'au fost poftiți niciunul, în — nici o calitate; pe când de altfel tot ceea-ce este de valoare românesc în Sibiu, a fost invitat și reprezentat la sărbări.

Prin urmare ne explicăm și pentru-ee n'a fost poftită „autorizata“.

Trista soarte a autorizatei!

D'ale Delegațiunilor.

Un raportor din Viena al ziarului „Budapesti Hirlap“, în numărul de Joi al acestuia, ia poziția „diplomatului“ să spuă dinsel ceva mai nou în chestia Delegațiunilor, scoțând la suprafață pe contele Goluchovsky, ministrul de externe.

Între altele raportorul numitei foi scrie:

„Raporturile sunt atât de încordate în nordul Boemiei și în ținuturile germane ale Austriei, în cât nu pot să stea la o parte nici deputații cel mai moderați ai Reichsrathului. Astfel e sigur, că Reichsrathul, ce se va întruni în Octombrie, nu va pute să aleagă delegațiunile, dacă contele Thun va s'a și atunci în fruntea guvernului. Ear' delegațiunile necondiționat au să se aleagă,

căci — zice raportorul — din isvor „sigur” pot să spun, că contele Goluchovsky stăruie cu toată hotărârea, ca noile delegațiuni să fie alese, fiindcă ministrul externelor numai înaintea acestora e aplicat să-și reprezinte portofoliul său (?? R. Tr. P^a). Contele Goluchovsky nu se învoiește de loc, ca, precum Bánffy plănuise odată, delegațiunile maghiare sau parlamentul ungar să pertracteze afacerile comune, — pe când în Austria acestea să fie octroate pe temeiul §-ului 14.

Nici în un cas, ministrul de externe nu primește delegațiunile ciungărite, din care adecă ar avea să lipsească membrii germani, fiindcă numai cu Cehi și cu Poloni dînsul nu vrea să pertracteze.

Cu un cuvînt: Goluchovsky observă calea legală și pretinde delegațiunile complete și alese pe cale legală. Dacă Thun nu poate în parlament să facă alegerea legală a delegațiunilor, atunci cedează locul oluia. Asta ar însemna dect un conflict pronunțat între Goluchovsky și Thun. Și, fiind lucrul știut, că Monarchul, ca primul pазitor al legii, stă totdeauna pe partea ordinii legale, nu e greu să se afe, cine dintre cei doi ar avea să triumfeze în această luptă.

Munții-Apuseni.

August, 1899.

Din viața Dr-lui George Candrea.

Jalnica știre ce zierele române au adus despre moartea prea timpurie a iubitului și scumpului nostru patriot Dr. George Candrea, întemplată la 7 l. c. în Graz, ca un fulger a străbătut și săgetat inimile Moșilor!

Plângere, văerare, jale și parae de lacrimi curg pe fețele jăluitorilor; — deplâng asupraii Moși pe cel mai drag și destept fiu al lor, căci din sinul lor a eșit și gata a fost în tot momentul a-i apăra și a-se sacrifica pentru ei, pentru neam, biserică și pentru scumpa limbă.

La redactarea „Replicei” el a fost unul dintre cei mai de valoare muncitori

Eată și datele biografice.

S'a născut în comuna Neagra, în crerii Munților-Apuseni, la anul 1862. Tatăl său Vasilie, și mama Iudita n. Andreica.

După terminarea celor 4 cl. gim. a intrat la Sf. teologie în Sibiu, ear după-ace a absolvat teologia, s'a aplicat ca învățător în Câmpeni, Bucium-Cerbu și în o comună din tractul Hațegului. Dornic de ști-

ință și progres, în același timp, ca învățător a făcut privat cele 4 clase gim. și maturitatea cu un succes eminent la gîmnașiul din Beiuș.

Fiind învățător în Câmpeni, cons. arch. în decursul anului școlar cassează postul lui de învățător, și-l lasă peritor de foame pe străzi, fără a-i da alt post, sau a dispune a i-se solvi leafa pe cât a servit.

În alt an a fost numit învățător în o comună miseră din tractul Hațegului, însă din causă că salariul nu se urca nici la suma de 100 fl. și din cauza miseriei extreme la care ajunsese, a fost silit ca în decursul anului școlar să părăsească instrucțiunea, și în lipsă de bani a fost necesitat ca pe jos, cu vestmintele în spinare să percurgă calea dela Hațeg până la căminul părintesc.

Intr'un mod excepțional a fost persecutat de reșosatul metropolit Miron Romanul și de Pr. Ven. Con. Arch., asemenea de autoritățile civile, ale căror ilegalități nu le putea suferi, astfel că vrînd-nevrînd a fost silit să treacă în România.

După trecerea în România a primit un ajutor, cu care și-a făcut studiile academice la universitățile din București, Viena, Berlin și Strassburg, unde a dobândit și diploma de Dr. în filosofie.

După absolvare a fost chemat de dl Diaconovich în 1895 ca colaborator la „Dreptatea” din Timișoara, ear după intermitența redactorului responsabil al acestui ziar, Dr. V. Branisce, — luă el responsabilitatea pentru redactarea ziarului.

Însă nu mult, căci intentându-i-se 2 procese de presă pentru unii articoli apăruiți în ziar, și nevoind a sta în temnița ungu-rească, în 1895 trecu granița.

A fost pedepsit în contumacie la 2 ani temniță, 2000 fl. pedeapsă și la suportarea speselor procesului.

Înaintea procesului cu 3 săptămîni, când venise să-și ia adio dela părinți rude și mulțimea de prieteni, ochii Moșilor nu l-au mai putut vedea. Ba ce e mai dureros, nici la înmormîntarea mumei sale iubite nu putu lua parte, fiind în exil. Trecut în România, fu aplicat ca profesor la liceul din Buzeu, ear mai târziu profesor la Academia comercială din București pentru limba germană. Ear în 7 l. c. muri în Graz, unde se dusesse să-și caute sănătatea.

El, în însoțire cu Teofil Frăncu, a scris „Rotacismul la Moși” și „Românii din Munții-Apuseni”, lucrare premiată de Academia Română. Imi reamintesc, cu câtă muncă și jertfe a adunat materialul trebuincios pentru compunerea acestei opere literare!

Doză luni întregi a cutreierat toți munții, în continuu fiind cu oamenii prin colibe

și în câmp, expus la furtuni și timpuri rele, supunându-se tuturor, și făcându-și după trebuință tot ce cereau împregiurările, numai și numai să-și adune materialul. De repetite-ori vîzându-l cei mai aproape ai lui că-și ruinează sănătatea, îl făceau atent, însă el nu băga în seamă vorbele lor.

Moartea lui a sfîșiat inima iubitului său părinte și al nostru vrednic fruntaș, cu atât mai tare, cu cât trei fi iubiiți în fragedă etate muriră în țeri străine: Dr. Ioan Candrea, prof. sem. în Sibiu, muri în Karlbad, Iosif, arîndător de moși în Slatina (România), ear iubitul Dr. George, în Graz.

Îl plîng neconsalați: tatăl său Vasilie Candrea în etate de 75 ani, frații Irimie, Nicolae și Zorița m. Candin David, dir. de mine în Bucium, unchi: Michail Candrea paroch rom. gr. ort. în Neagra, George Candrea jude comunal în Neagra, Zenfira Motora n. Candrea, preoteasă văduvă, Michail Andreica tribun, Ioan Andreica econom și Raveca Chirtop n. Andreica.

Veri: Gerasim Candrea avocat în Baia-de-Criș, Nicolae Motora paroch în Trămpoele, Dr. Zosim Chirtop adv. în Câmpeni, D-șoara Domnica Chirtop, Iosif Gombos diacon în Vidra de sus, Ioan Motor paroch în Câmpeni, Panfilie Motora, Michail Motoră proprietar, Valerie Candrea pretor în Brad, Alexandru Candrea oficer, Aurelia Candrea, Dr. Rob. Alexandru Candrea inv. în Neagra, Ioan Candrea stud. în drept și Traian V. Motora cler. abs.

Ear noi toți ceialalți te plîngem și jălim scump prieten; nu te vom uita nici când din rugăciunile noastre, ear la altarul d-zeiesc ferbinți rugăciuni vom înălța pentru odihna sufletului teu. Cu cei drepti pururea vei fi, în ceata ingerilor vei intra, căci rugăciunile noastre ferbinți ascultate vor fi de tatăl ceresc.

Dacă D-zeu ne-a lovit așa de greu, de ni-a luat nădejdea și tăria noastră, se va milostivi a da o mîngăiere intristărilor ce te deplîng.

Dormi în pace, suflet nobile! tu n'ai murit, căci în nimile noastre adănc ești săpat, și pentru noi tu întotdeauna trăiești.

Traian V. Motora,
cleric abs. inv. și ales preot.

Pentru alumnii diecesani.

Ca la lacul Siloamului curge lumea schilozită de sistemul vechiu la reședința episcopescă din Arad, de unde-și așteaptă leuirea durerilor. Rar va fi fost un episcop

atîta solicitat, cât este Preasfinția Sa Iosif Goldiș, căci sunt rari casurile, când o diecesă să rămână atîta de disolată, cum a rămas mult cercata diecesă aradană.

Isus Christos zice: „Lăsați pruncii să vină la mine, căci unora ca acestia este împărăția cerurilor”. Preasfinț. Domn Episcop, condus de spiritul evanghelic, sigur va permite unul amic al copiilor, ca în numele lor să ceară leuire pentru ale lor neajunsuri din alumneu.

Nezurăția, frigul și foamea, la care au fost ținuți alumnii diecesani în numele sfintei carități, ni-au demoralizat și schilozit mulți tineri vrednici de o mai bună soarte.

Pentru acestia ne ridicăm cuvîntul modest acum la începutul anului școlar: să se indure Ven. Consistor și Preasfințitul episcop a i lua sub înaltul lor patronaj și a le crea o soarte, care să i indulcească la sinul culturii și să i scutească de consecințele traiului rău: de scrofulă și oftică.

Amicul copiilor.

Incunoștiințare.

Cu începerea anului școlar 1899—1900 se deschide internatul diecesan gr.-or. român din Beiuș. Decî părinții, respective tătorii, cari voesc să-și așeze fi lor, cari vor frecuenta gimnaziul gr.-cat. din Beiuș în acest internat, prin aceasta se avisează, că termenul pentru primire e 4 Septembrie at. n. a. c.

Condițiunile primirii sunt următoarele: 1. Taxa de întreținere pe un an e 120 fl., care se va solvi în patru rate, de câte 30 fl. și anume: la 1 Septembrie, 1 Decembrie, 1 Februarie și 1 Maiu. Afară de această taxă se vor mai solvi: 2 fl. pentru medic, 3 fl. pentru spălat și 1 fl. pentru scaldă.

Pentru taxa de întreținere elevii în internat vor primi: locuința, vipt, lumină și încălzit. Viptul va consta din dejun, prînz și cină. La dejun elevii vor căpăta lapte cald cu pâne. La prînz — în zile de dulce — trei plese și anume: supă de carne, carne cu sos și fierțură cu carne. La cină: mîncare caldă cu carne și aluat, sau mîncare caldă fără carne, și friptură. Se va îngriji ca elevii, pe lângă controlul de lipsă, să fie ajutării și în studiere.

2. Elevii vor avea se dovedească, că nu sufer de vre-un morb organic sau contagios.

3. Elevii vor avea să aducă cu sine: a) 4 părechii de schimburi de pâne; b) 6 batiste; c) 2 părechii de încălțăminte și ca puțin 4 părechii de ciorapi sau de obiele; d) 1 sac de paie și 2 lepedeie de pu; pe sac de paie; e) 2 perini și 4 fețe de perini;

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI”.

Hoțul de păgubaș.

— N'ar mai ave zile de cocoiandru afurisit! Golanul dracului! Imbrăcat la modă, și zurule în urma lui de ai crede că i-s buzunarele cu virf de lei noi. Și când colo — o fi avînd niste chei dela lada goală ce-i stă drept mobilă în casă... Tii! — hoțul dracului, n'ai mai ave parte de o țigară de tutun! Așa-i „potrabac”? Găurit ca o antică dela salba bunichii... Așa-i tutun? Bată-te să te bată...! Nici o țigară mai de seamă nu iese... Hm. Da rău m'am ars! Și uite, uite, și o cartă de vizită a d-lui, mă rog. Na choara!... Nu și-ar mai băga om mîna în buzunar!

Cam așa vorbia singur un... să nu-i zicem pungăș, un om într'una din serile trecute, tot învîrtînd și sucind un portabac la lumina unui felinar electric din Bulevardul Elisabeta.

Și cum „devenise” aceasta?
Să vedeți!

Precum — vorba aia: „Durerea devine din mîsea”. Portabacul „devenise” din buzunarul meu.

Și cu câtă fineț!

Admiram în vitrina de la „L'Independance Roumaine” tabloul unui contemporan, șezînd în fotoliu cu țigara în gură. Admiram opera de artă a unui tînr pictor român. — pe când în giurul meu se grămădiau alți spectatori împinși poate de același sentiment. (mai mult de cât probabil însă, că nu totii împinși de același sentiment.) Admiram tabloul cu atîta patimă, încât mi-s'a sugerat pofta de o țigară.

Mulțumit de senzațiunea artistică ce am avut, plec de la vitrină și dau cu mîna pe la buzunar să-mi scot portabacul...

Ia-l de unde nu-i!

Și când te gîndești, că pungășul — să-i zic după meserie — știe pe cine înjură, ear' eu trebuie să mă mulțumesc că mă cunoaște unul mai mult din — membrii societății!

București. Septimiu Sever Secula.

NOROCUL D-LOR MULLER.

— Humoresc. —
(Urmare și fine.)

„Die inspector, vîd că e o nețețelgere la mijloc. Abia acum pricep cuvîntele

și observările sarcastice, din timpul din urmă, ale colegului meu Anton — jertfire desinteresată... salvare de viață... precum și despre nerecunoștiința mai marilor și multe altele... Nu mai încape noieci o îndoială — Anton e acela, care a salvat viața D-șoarei. La tot cazul, lui îi compete distincția în avansament.

„Eu, stimate die inspektor, sunt cu totul nevinovat, că lucrul a luat altă înfățișare.

„Că am competit la postul pe care-l și obținui, am îndeplinit simplu un ordin al șefului meu.”

„Tată, fi mai indulgent cu el!” zise Ema cu o privire rugătoare. „Mamă dragă, zi cel puțin tu un cuvînt în favorul lui!”

D-na de Viesenberg se apropiă de Alfred și emoționată îi șopti la ureche:

„Die, cânti la gitară?”

„Da, stimată D-nă, e instrumentul meu favorit.”

La auzul acestor cuvinte, un fulger de bucurie lumină fața D-nei de Viesenberg.

„Guido!” strigă D-na către bărbatul său, într'un ton energic, „Te rog, să fai în considerare, că dl Müller cântă la gitară!”

„Ah, ridicul!”

„Dar tătucele, e și măestru în șach!”

Acum se înveseli și dl de Viesenberg.

„Șach?! Măestru n șach!? Și această va fi o amăgire. — Vorbe goale, de altcund ne putem convinge îndată.”

Se aduse șach și Alfred — nolens volens, trebui să joace cu dl inspektor suprem o partie — care după un interval de o jumătate de oră, se sfîrși în favorul dl Alfred.

„D-le, D-ta joc ca un zeu!” zise cu îndoială dl de Viesenberg. „Ești u al doilea English; de aci încolo, te rog a zilnic să joc cu mine o partie, ear despr, ceea ce a fost vorba între noi” — adăugă cu un suris ușor, dl de Viesenberg — a vor aplana de sine.”

Și se și aplanară.

În decurs de trei săptămîni — Alfred Müller, ajuns favoritele tătucului — idoli măicuței — și logodnicul Emei.

Ear Anton Müller? — Nici el n'a rămas mai pe jos, căci și el făcu o carieră nu puțin frumoasă, decât Alfred.

Afirmățiunile și părerile rele, ce au despre mai marii săi, încă încetară.

Traducere de: Floit.

f) 1 tol sau plapomă și 2 lepedee de plapomă;

g) 1 perie de vesminte și 3 pentru încălziminte;

h) 3 ștergare și 2 pepteni, unul des și unul rar.

În acest internat se vor primi și tineri gr. cat. români, pe lângă respectarea tuturor drepturilor lor religioase cu privire la studiul religiozității și bisericești.

Concursurile sunt a se adresa profesorului catichet Nicolae Diamandi.

Beiuș, 22 August 1899.

Direcțiunea Internatului.

NOUTAȚI

Arad, 26 August n. 1899

Știre personală. P. S. Sa DI Episcop Iosif Goldiș va pleca mâine, Duminecă, cu trenul de 11 oare a. m. la Sibiu, pentru a lua parte la ședințele reprezentanței fundațiilor lui „Gozsdu“ și la ale consistorului metropolitan.

Croații contra limbii maghiare. Sub acest titlu foile din Pesta scriu: Ministrul comun de externe nu de mult a publicat un comunicat privitor la primirea în Academia consulară din Viena. În acest comunicat, între altele, se zice, că dela tinerii din Ungaria și din Croația la primirea în numita academie se pretinde cunoștința limbii maghiare. Din această pricină camera comercială și industrială din Zagreb a făcut protest la Banul Croației, numind vădămă toare această condiție, cerută prin publicațiunea ministrului de externe. Croații n'au nimic în contra, dacă cunoștința limbii germane li s'ar cere tinerilor croați, dar în contra limbii maghiare dinșii protestează cu toată tăria. Același lucru l-au făcut și camerele comerciale din Eszék și din Zengg.

Ki, ce să'i faci? Dragoste cu de-a sila nu se poate!

O scenă de tot tragică spun foile maghiare că s'a petrecut Marția trecută în cimiteriul gr.-or. din Măierele-Timișorii. Măiestrului-petrar, Nicolau Todorescu de acolo, din familia ce atât de mult 'și-o iubia ca ori care tată bun, li mai rămăsese doi feciori, bine crescuți și amândoi bine așezați. În ziua sus-numită însă, nenorocitul tată își petrecu la mormânt pe feciorul său în vârstă de 25 de ani. Pe când sicriul cu rămășițele fiului său fu scoborât în mormânt, bi-tului tată, inundat de lacrimi și copleșit de durere, i-se aduse o telegramă cu sdrobitoarea veste, că tocmai acum 'și-a dat sufletul și al doilea fiu al său din Deta, unde era aplicat ca ofițier de dare, având și gradul de sub locotenent în rezervă. Că-tind telegrama, nenorocitul tată exclamă sdrobit: „Acum — îngropați-mă și pe mine!“ și cu asta — căzu grămadă și fără simțiri, deasupra sicriului fiului său, în mormântul deschis încă. La această privilegiată mișcătoare, publicul fu cuprins de groază și o luă la fugă. Rămase numai preotul și îngropătorii, cari abia cu mare greutate putură să scoată din groapă pe nifericitul om, care ținea strins îmbrățișat sicriul cu cadavrul fiului său. Fu scos, în fine, fără simțiri și dus acasă, unde zace greu bolnav. Ear' al doilea fiu s'a înmormântat, fără a fi înșoft și el la groapă de greu încercatul tată.

Anunț școlar. Anul școlar 1899-1900 la școlăle medii gr. or. române din Brașov (gimnasiu de 8 clase și școala reală de 4

clase) se va începe cu 1 Septembrie 1899 stilul vechiu, adică 13 Septembrie st. n. Părinții, cari doresc a-și da copiii la aceste școale, sunt poștiți a se prezenta cu fiil lor în cancelaria direcțiunii școl. în zilele de 1, 2 și 3 Sept. vechiu, adică în 13, 14 și 15 Sept. st. n. pentru înmatriculare. — Școlarii, cari se înmatriculează pentru prima dată la școalele noastre medii, vor aduce testimoniu școlar, extras de botez și certificat de revaccinare. Testimoniul școlar de pe clasa precedentă au să-l prezente toți școlarii, cari vin a se înmatricula, așa dar' și școlarii, cari au absolvit clase precedente la școalele noastre. În 30 și 31 August v. de la 8-12 oare a. m. și de la 2 până la 5 oare p. m. se vor ține examen-ele supletorii de emendare. Cei ce s'ar prezenta mai târziu, au să petiționeze la direcțiune dovedind cu act valabil cauza întârzierii. Toți școlarii, cari intră în I gimn. sau în I. reală pot fi supuși unui examen de primire conform normativelor existente. Examenul de primire se va ține la 31 August v. și 1 Sept. v. Școlarii, cari vin de la un institut, unde în gimnasiul superior nu s'a propus limba grecească, au să fie supuși unui examen de primire din limba greacă Didactrul în gimnasiul inferior și școala reală este de 12 fl. pe an, ear' în gimnasiul superior (cl. V.—VIII.) de 20 fl. pe an! — Cei înmatriculați pentru prima dată plătesc odată pentru totdeauna o taxă de primire de 4 fl. — Școlarii români plătesc didactrul și taxa de primire dublu. Taxa de testimoniu și de anuar e de 1 fl. 50 cr., ear' taxa de biblioteca 30, resp. 50 cr. Brașov, la 10 (22) August 1899. Direcțiunea școlălor medii gr. or. române din Brașov: *Virgil Onițiu*, director.

Concert și teatru în Bistrița Reuniunea română de cântări din Bistrița, va aranges, sub cond. dirigitivă proprie, Traian Bratescu, Marți (la 29 August 1899) un concert împreună cu reprezentațiunea teatrală și joc, în sala cea mare din Gewerbeverein de acolo. După concert urmează joc. Începutul precis la 8 ore seara. Venitul curat este destinat în favorul fondului reuniunii. Prețul de intrare: locul I: 80 cr., locul II: 60 cr., locul III: 40 cr., parter: 30 cr., galerie de șezut: 40 cr.

Mare senzație a făcut confruntarea ce a avut loc între maiorul sârb Nicolici, unul din principalii acușați în procesul complottului, cu atentatorul Knezevič. Nicolici a declarat la această confruntare: „Sunt soldat vechiu și om cinstit; dacă aș fi vrut să mă răfuesc cu Milan Obrenovici, aș fi făcut-o singur; ar fi fost împotriva caracterului meu și necinstit pentru un ofițer, ca să mă slugesc de un om ca Knezevič. Osândiți-mă, blăstămați-mă, împușcați-mă, dar nu puneți în legătură numele meu cinstit și patriotic cu această afacere!“

În valurile Balatonului. O învătătoare anume *Ilex Gött* din Budapesta, ca bună învătătoare zi de zi își măsură puterile cu valurile lacului Balaton, și tot deasupra cu bravură. Duminecă, la ziua Sfântului Ștefan însă, a păți-o. Departe învătând de la țărm spre mijlocul lacului, a dispărut fără urmă în sicul valurilor, lăsându 'și școala orfană.

Vin de 246 ani. — Vin de 2 vechiuri și jumătate, iată într'adevăr o bătură extra-ordinară! De aceea sunt foarte rari și privilegiați aceia, cari pot gusta din el. Acest vin, a cărui aromă, — cu toate bătrânețea lui, — e de o fineță delicioasă, se află bine păstrat în pivnițele primăriei din Brema. El datează din anul 1653, unul din anii cei mai favorabili pentru vinurile

din Rudesheim, de unde 'și are originea. Numai bolnavii atinși de boale grele, din ospiciul comunal din Brema, au dreptul să bea 1-2 pahare din acest vin. Nimeni altul n'a gustat din el, afară de împăratul Wilhelm I, Frideric III și prințul de Bismarck. În anume împregiurări, foarte rari, s'au împărțit cantități foarte mici din acest vin săracilor orașului, dar de ani de zile aceste împărțiri nu se mai fac. Cheia pivniței e încredințată sindicului, care nu trebuie să se slugească de ea decât în fața economului ospiciului. Se crede, că în marele butoiu se mai află 3-400 litre de Rudesheim, și cărui preț. — dacă ar fi vre-odată de vânzare, — ar înfățișa o avere.

Din secretele mării. — Vaporul „City of Para“, care a sosit zilele trecute în San-Francisco, a adus știrea că lângă Carino, în America de mijloc, va urile aruncaseră pe mal o barcă, ce se sbătea fără țință în largul mării; în ea nu s'au găsit decât 9 schelete de oameni. Descoperirea acelor priveriști era cu atât mai înspăimântătoare, cu cât osemintele mânilor și picioarelor au fost sucite din încheieturile lor ceea-ce arată, că nenorociții marinarii au murit de foame și de sete. Din scriselile aflate pe barcă reese, că cei pieriți au fost funcționari și marinari din Trident. Ei încă din Decembrie trecut eșisera spre întâmpinarea vaporului de poștă, care la o depăr-tare de mal se întepenise cu ancora; pe drum însă li cuprinsese furtuna, care aruncase barca în largul mării. Atuncia se credea, că barca se cufundase, dar descoperirea de acum arată, că cei 9 inși au pierit de o moarte mult mai înfrătoare.

Înfruntă ori ce concurență! Este lucru vechiu, că publicul — permanent este năpădit cu felurite liste de prețuri curente, răspândite în lume mai cu seamă de firme vieneze și de alte firme străine. Cel ce 'și comandază îndemnat de aceste prețuri curente și anunțuri, — acela durere, se înșeală în cele mai multe cazuri, căci artiștii comandanți nu 'l poate vedea și e silisit să 'și pună încrederea în conștiințiozitatea respectivului negustor din depărtare. Ear' asta e un lucru foarte riscat: Oare un negustor, care nici odată nu 'și a văzut cumpărătorul și care numai într'acolo nisue, ca să 'l vândă marfa, va proceda el cu destulă conștiințiozitate? Toate acestea le amintim numai din cauza cunoscută, că prăvălia lui Porter Vilmos (cu prețurile ei de câte o coroană) din Arad, strada Andrassy, edificiul „Hotelului Central“, este organizată așa fel, că toți artiștii anunțați de firmele străine — îi are și ea. Și, ca să înfrunte ori-ce concurență străină în favorul frecvenței locale, prăvălia aceasta se mulțamește cu cel mai nelușmănat câștig, statorind prețurile mărfii sale așa fel, ca publicul cumpărător să 'și aibă re-bonificate chiar și speșele de drum. În interesul publicului cumpărător și 'n al frecvenței locale, recomandăm cu căldură prăvălia cu prețurile de „coroană“ a dlui Porter Vilmos.

ULTIME ȘTIRI

O nouă broșură Bănffyana.

Budapesta, 25 August.

Pe piața bibliografică din Budapesta a apărut ieri, Vineri, o broșură sub titlul „Crisa pactului“, cu autorul ascuns sub pseudonimul „Bodrogközi“.

Broșura cuprinde multe desvățuri d'ale secretelor despre: „scandalul cu Hentzi“, „clausula dela Ischl“, despre căderea lui Wekerle și venirea la putere a lui Bănffy.

Din culisele nepătrunse ale acestui din urmă eveniment „istoric“, pseudonimul autor descopere, nu știm pentru a

căta oară convorbirea între Kálnoky și Bănffy, întâmplată pe timpul crizei ministeriale (Decembrie 1895), din care „caporalul de panduri al țării“ a rășărit ca ocărmitorul Ungariei. În această convorbire, fostul ministru de externe, venind vorba despre legile politice bisericești, pe atunci încă proiecte, ar fi încercat să-l înduplece pe Bănffy să facă de a le respinge noul parlament, în care ar intra la alegerile proximale (din toamna 1896) 70-80 Români, Slovaci și Serbi; 15 Sași, cu ajutorul cărora s'ar pute ajunge scopul.

Și după-ce Bănffy refuzase a primi propunerea, ear Kálnoky amenința din nou cu venirea Banului croat ca ministrul-preșident ungar, celebrul bărbat de stat millenar ar fi zis, că înșeasul acesta el va lua locul în dietă lângă zurbagiul lui arhiepiscopovist și s'arit din minți, comicul grof Károly Gábor și d'acolo ar face obstrucție. Istorisirea amănunțită a acestei întâmplări am cetit-o cel puțin de două-ori până acum; odată în anul 1897, a doua oară pe timpul „ex-lex“-ului și a treia oară în broșura lui Bodrogközi.

În capitolul despre clausula dela Ischl, eacă ce năstrăvănile descopere autorul pseudonim:

„Pentru istoria și popoarele Austriei trebuie să observăm, că în luna lui August 1898 un Maghiar a apêrat constituția austriacă față cu bărbații guvernului din Austria“.

Se poate distinge lă nărit în care ofi-cină i-se află izvorul și care li este scopul prea de tot transparent, anume: a reînvia pe bărbatul providențial millenar. De geaba însă toate efortările și intrigile țesute din archiva, în care e pus fostul „caporal de panduri al țării“. El nu se va mai scula d'acolo.

Din Franca

Paris, 25 August. În giurul „fortăreței Guérin“, precum i-se zice localului, unde s'au închis cei 12 (căci la atâția e redus deja numărul lor) membri ai Ligei antisemite, s'au întâmplat bătăi, cu privilegiul cărora 12 inși au fost răniți, ear 20 arestați.

Știrile din Austria.

Klagenfurt, 25 August. Eri seara carăși s'au petrecut demonstrațiuni. La recercarea primarului imediat a sosit la fața locului un detașament mai mare de miliție, care a împrăștiat mulțimea. Trei inși au fost răniți; 22 arestați.

Avis. O casă bună românească din loc primește în cuartir și cost baeți de școala din familii bune, pe lângă condițiuni favorabile unde pot primi instrucții și din limba germană.

Informațiuni mai de aproape la administrația ziarului nostru.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor-ce sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, guturai, dureri de ochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boale de copii, se recomandă cu multă căldură medicamentele Kneippiane.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin poștă dela farmacia dlui Dr. Julius Schopper în Oravița (Krassó-Szörény m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

Editor: Aurel Popovici-Barciana.
Redactor responsabil Ioan Răssu Sirlăna

Biblioteca Noastră

Apare în Caransebeș.

Director: E. Hodoș.

Au apărut:

Nr. 1 S. S. Secula, Realități și Vișari, novelete

Nr. 2. Iosif Bălan, Iancu de Hunyad.

Nr. 3—4. G. Coșbuc, Versuri și Proză, cu potretu autorului.

Nr. 5. Gr. M. Alexandrescu, Fabule alese.

Nr. 6. N. Macovișteanu, Dela Sat, piesă teatrală pentru popor.

Nr. 7. Zotti Hodoș, Intocmai! comedie franceză.

Nr. 8—9. O. G. Lecca, Istoria Țiganilor, cu potretu autorului.

Nr. 10. E. Hodoș, Convorbiri Pedagogice.

Nr. 11—12. E. Hodoș, Cântece Bănățene, cu răspuns dlui Weigand

Nr. 13. E. Hodoș, Cântece Cătănești, cu portr. lui T. Doda.

Nr. 14. G. Ciăciunescu, Copii de găsit, snoave, cu potr. autorului.

Nr. 15—17. Ios. Bălan, Numiri de localități.

Nr. 18—22. Zotti Hodoș, Poftă bună! Carte de bucate.

Nr. 23—26. P. Drăgălina. Din Ist. Banatului Severin I.

Nrele viitoare: Din Istoria Bănatului Sev. de P. Drăgălina.

P. II. Severinul sub principii Transilvaniei până la căderea sa în mâinile Turcilor (1658).

P. III. Resboaiele între Austria și Turcia pentru eliberarea Severinului

P. IV. Inființarea regimentului valaho-illiric, mai târziu romano-banatic nr. 13. (1767—1872),

Partea I. a apărut.

Celelalte au să apară pe rând. *Cei ce doresc să li-se trimită, sunt invitați a ne înștiința, ca să știm câte exemplare să tipărim.*

Direcția.

Gramatica Română, pentru învățământul secundar, de Ioan Petranu, profesor la seminariul român gr. or. din Arad. Partea I. Etimologia. A apărut în a doua ediție, ceea-ce încă dovedește valoarea acestui bun manual de școală și buna primire de care prima ediție s'a bucurat din partea celor competenți. — Prețul e 1 fl. și se poate procura dela autorul din Arad, în a cărui editură a apărut. — Manualul este aprobat și din partea ministrului unguresc de culte și instrucție publică.

Curs complet de Limba franceză (Metoda I. Fetter) de Arseniu Vlaicu, directorul școlii comerciale române din Brașov. Partea I. și II. A apărut în editura librăriei H. Zeidner în Brașov. — Prețul unui exemplar broș. fl. 1 20, legat fl. 1 40.

Librăria-editoare H. Zeidner vestește, că, atât la procurarea acestei cărți, cât și privitor la toate opurile scoase în editura sa, la comanda de fiecare 10 exemplare dă câte-un exemplar rabat. Așa, comandând 10 exemplare, se dau 11 exemplare, la 20 se dau 22; la 30 exemplare — 33 etc.

„Principiile politice“ (după Dr. Fr. de Holtzendorff) de Teodor V. Păcățian. Formatul 8° mare, cuprinsul 290 pagini, tiparul curat și ceteț. Prețul 2 fl. A apărut în institutul „Tipografia“ din Sibiu. În cartea aceasta, de netăgăduită valoare literară, sunt tratate cu multă competență teme din domeniul politice, precum: Politica e — știință. Politica e — artă. — Conexiunea științei și a artei de stat în procesul politic. — Raportul dreptului pozitiv cu politica. — Conflictele între manuarea dreptului și a politice practice. Raportul între morală și politică. — Scopurile ideale de stat. — Scopurile reale de stat. — Scopul de putere națională al statelor. Scopul de drept individual în stat. — Scopul social-cultural al statului. — Armonia scopurilor de stat.

O recomandăm cu căldură publicului român, iubitor de literatura științifică, în special însă celor-ce, conform poziției lor sociale, sunt chemați să fie conducători politici ai poporului nostru. De vânzare se află în librăria institutului, „Tipografia“ din Sibiu.

Conferințele învățătorești, este titlul unei cărți de 212 pagini apărută în tipografia archidieceșană din Sibiu. Conferințele învățătorești din archidieceșana ortodoxă română a Transilvaniei ținute în 18/30 și 19/31 August 1898 sunt publicate de comisarii consistoriali. La sfârșit se află trei lucruri mai bune și anume: „Istoricul treptelor formale, respective metodice, ale învățământului.“ „Istoria naturală în școala populară“ și „Remunerațiunile și pedepsele în școală“

Bibliografie. „Carol I“, dramă națională în cinci acte, de Traian Victor Teranu, a apărut la București în tipografia M. Ticles, și constituie o lectură interesantă. Ea se petrece în timpul războiului pentru independență (1877—78) și începe expunerea motivelor de războiu, decurgerea războiului și terminarea lui.

Cartea plugarilor de Ioan Georgescu costă 25 cr. se poate procura dela Tipografia „Aurora“ din Gherla.

„Propedeutica filosofică“ pentru învățământul secundar, de Gregoriu Fletosu, profesor la gimnaziul român din Năsăud. Partea I. Psihologia empirică, cu un adaus: bucăți de lectură psihologică. Prețul 80 cr. și se află de vânzare la autorul în Năsăud.

„Teoria Dramei“, valorosul op literar-didactic, scris de dl Dr. Iosif Blaga, zelosul profesor dela gimnaziul român gr.-or. din Brașov, se află de vânzare și la administrația ziarului „Tribuna Poporului“ în Arad, de unde se poate procura pentru prețul de fl. 1 80, plus portul postal de 5 cr. la exemplar. — „Teoria Dramei“ este, în adevăr, o carte de valoare, care cu plăcere și cu mult interes poate fi citită de fiecare membru al societății culte.

A apărut „LITURGIA sfântului Iosif Crisostom“ de Nicolae Ștef, inv. în Arad, ediția II. pentru cor mixt, cu mai multe priceșne, irmoase, și un adaus de cântec național. — Prețul unui exempl. 3 fl. legat cu firmă 50 cr. mai mult; se află de vânzare la administrația „Tr. Pop“.

Concurs

pentru

POSTUL DE ADVOCAT

la

„SĂTMĂREANA“, institut de credit și economii în Seia.

1. Salariu fix: fl. 1000 plătit în rate lunare anticipative.
2. La călătoriile afară de ținutul orașului, rebonificarea speșelor pentru trăsură, eventual calea ferată și diurn de 5 fl.
3. Din eventualul venit curat al speșelor de proces: 20%.
4. Clientelă privată.
5. Datorințe: apărarea intereselor institutului înaintea judecătoriilor și a altor foruri, purtarea proceselor, darea de sfaturi juridice în afacerile institutului, statorirea stărei cărților funduare și intabulări pentru asigurarea împrumuturilor.

Detaliurile și modalitatea serviciului se vor statori într-o convenție deosebită.

Terminul concursului este: Septembrie 15 a. o. st. n.

Postul este a se ocupa îndată după alegere. 369 2—3

Recursurile sunt a se adresa la direcțiunea institutului.

Direcțiunea „Sătmărenei“.

Árverési hirdetésny.

821/899 vh. sz.

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a borosjenői kir. járásbíróság 1881 évi Ap. 601/5 sz. végzése következtében Veliciu Mihály ügyvéd által képviselt Todoka Vaszilié javára, Todoka Flore ellen 272 frt 80 kr. s jár. erejéig 1899 évi július hó 29-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 349 frtra becsült következő ingóságok, u. m.: 50 kereszt buza, 1 boglya széna, 3 ló, 3 lóra szerszám és 1 vas tengelyes kocsni nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a borosjenői kir. járásbíróság 1899. évi V. 502/1 számú végzése folytán 272 frt 80 kr. tőkekövetelés, ennek 1873 évi szeptember hó 3., ill. 5. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 74 frt 67 krban biróilag már megállapított költségek erejéig Apátiban alperes lakásán leendő eszközzésére 1899 évi szeptember hó 5 napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881: évi LX. h. sz. 107. § és 108. §-ai értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felül foglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1899. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Borosjenőn, 1899. Augusztus hó 22. napján.

Bogye István,
kir. bír. ói végrehajtó

370 1—1